PAMFLET
319

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
Pflt 319

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
Pflt 319

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
Pflt 319

Bekentenisse, ende verscheydinghe van Madonna Castillia, tot Antvverpen.

Anno 1577. 23. Augusto.

Madonna Castillia.

Och hoe ben ick benauwt! en dat my troost derven,, doet,
Is dat ick weynich bemint ben in dese landen,
Dit bedroeft my meest, wee myns, wät ickt besteruē,, moet,
Daer ick noch soo ionck ben, maer opghebracht tot schandē,
Och ick en wijts niemant, dan die hadden in handen
Myn voochdye, want haren onredelycken aert
Heeft myn beste vrinden, ghemaeckt tot vyanden,
Ia die my eerst op holpen, hebben sy oock beswaert.
Eylaes wat sal ick beghinnen, my toch dat verclaert,
Och! ick en weet gheenen raet, t'mach my wel verdrieten,
Dat ick myn boels (doen sy veel rycdoms hadden vergaert)
In de meeste weelde, minst mocht ghenieten.

A Icks

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

319

40

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
Pflt 319

Ick hebt lang vergheert, dwelck my qualyck becomen,, sal
Och voorts bedoruen my die Spaensche medecijnen,
VVat sy my brochten, dat heb ick inghenomen,, al
Nv seggen my dees meesters, by seker doctrynen,
Dat ick vergheuen ben, met sulcke fenynen
Die infect, ia dootelyck zijn, en corosyf,
Dat my dit eer langhe sal doen verdwynen,
Duer een Abstunie die my sal groeyen uut lyf,
Ia myn ghebeente duer-cnaghen, noyt felder bedriif,
Och souden myn gheleerde, my sus mishandelen,
Ey daer ick meest opstont, O vervloeckt onsalich wijf,
Nv ickse meest van doen heb, syn sy gaen wandelen.

D'erchste dat ick daghelycks noch groot verwyt, hoore,
(Maer och van alte weynighe, worde ick beclaecht)
Dies ick my inwendich, tot alsulcker tyt,, stoore,
Deen heet my Bordeelhouster, menich vrouwe en maecht,
Iae onbeiaerde (tis iammer dat v d'aerde draecht)
Zijn duer v gheschoffiert, teghen haren wille,
Roouers hebdy aenghehouwen, de goede veriaecht,
Dit moet ick al hooren, daer ick dickwils om swille
Al sou ick my gheerne, nv wat houwen stille.
Het maeckt my soo beruert, dat ick my somtyts schame,
En my en can helpen clisterie oft pille,
VVant gheen dinck en crenckt meer dan een quade fame.

Och

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
Pflt 319

Och dan comen sommighe, die hun berommen,, noch,
Al ben ick nv cranck, haer leet aen my te wreken,
Hoe sou ick ellendighe, dan becommen,, Och!
Tverwyt is te groot, van alle myn ghebreken,
Men heet my landscheynster, v pols hebben ghesteken
Die stadt in brande, iae menich arm weese ghemaeckt,
Al isser sommighe die vuer v willen spreken,
Sy hielden haer best binnen, want v feyt is te naeckt.
Al waert ouer twintich iaer, wy syn veroorsaeckt,
Ons in d'aenschouwen van v, te verturbeerne.
Och dit moet ick al hooren, denckt hoe suet dat my smaeckt,
VVant thetichten der waerheyt, is quaet t'excuseerne.

Dan veel vrouwen, die haer mans verloren,, hebben,
En noch weduwe blyuen, dees zijn op my seer wreet,
Eylaes dese myn doot, meest ghesworen,, hebben,
Om dat sy nv troosteloos syn, in haer meeste leet
Roepen sy wraecke ouer my, en segghen met goet bescheet,
Al die my noch soecken, te houwen in waerde
Syn moorders voor Godt, wiens handen noch syn bereet
Om d'onnosel bloet te storten, metten sweerde.
Dus ist al te vergheefs, dat ick veel aenveerde
Eenighe recepten, oft stercke preseruatyuen.
Och dus wensch ick my, wel thien speten onder d'aerde,
VVant dat Godt, en den mensch haett, en can niet ghebl yuē.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
Pflt 319

Dus om my te haten, elck veel oorsaken ,, vindt,
VVant menich huysman syn graen brocht op mynder eruen,
Diet self ghebreck had, dit op my veel wraken,, bindt,
Om datter weynich hun gelt costen verweruen.
Noch d'meest alsmen graen, en cost had laten bederuen,
Dan moestent de Borghers, thunnen onwil coopen,
Diet berooft was, mochten van ghebreke steruen,
Dit de my vloecken crijghen, met groote hoopen.
Eylaesen wilmen my daerom tvel af stroopen,
Om dat ickse aenhiel, met hun roouerye.
Daer isser meer in Stadt, mochtmense al cnoopen,
Daer en quaem Paep, Rechter, noch Buel te tye.

Och ist niet deerlyck, dat dit wort al gheweten ,, my,
Nochtans en heb ick eylaes, niet alleen die schult.
Dan roopen sy (och theeft my dickmael ghespeten,, vry)
Dat ick mynen roofnest, langh ghenoch heb ghevult,
Metter wesen goet, en bloet, en dit maeckt my soo verdult,
Dat ick myn sinnen misse duer desperatie.
VVant dier my toe brachten (waerom op my ghebrult?)
Hebben my moeten verlaten, met schandlesacie
Och quamen sy al ter scherper examinacie,
Die my de voet gauen, en hebbens noch te bat,
Men souder noch veel vinden, Godt kent de nacie,
Daerom heet ick der Landscheynders magnificat.

Niet

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
Pflt 319

Niet te min een sake, my dickmael verdrooten ,, heeft,
Dat myn Gouuernuers ghinghen nieuwen twist voortstellen,
(Och waer wt myn crenckte meeste ghesprooten ,, heeft)
Doen sy d'waterlant mue waren, myn ghesellen,
En myn ghebuerte, doen namen te quellen,
Met roof, brandt, en moordt, die sy ouervielen subyt.
Maer eylasen, moet ick dat nv alleen ontghellen,
Och ick hadder te bat af eenen cleynen tyt.
Dan van d'uytlanders, word ick oock grootelijck benyt,
Dus claecht elck ouer my, is dit niet druckich
Och isser gheen gracie, noch eenich respyt,
Soo is myn gheboorte wel ongeluckich.

Myn Natiuiteyt is wel ouer seuen ,, iaren
Ghemaeckt gheweest, dat mynen tyt sou wesen cort.
Maer mach my God noch in dit leuen ,, sparen,
Ick salt haer loonen, hoe wel datter nv wort
Met my ghespot, ghegheckt, en veel schimp-dranx ghestort,
Ick ben nv vvat gherustere, dan ick pleghe,
Al crech ick in Iunio menighen herden hort
T is nv relyck, en noch bat sou, vvaert dat elck sweghe.
Sonder twyfel, daer moet vvat goets syn op vveghe,
Al ben ick noch vvat cranck, men sal my helpen ,, dan,
Best houw-ick my stil, twaer quaet dat icx meer creghe,
Maer sulck bloeyt hem doot, eerment ghestelpen ,, can.

Hier

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
Pflt 319

Den Autuer.

Hier nae bleef sy een maent lanck in stilte ,, groot,
Soo dat sy om therncmen , hadde goey hope,
Maer haer loose bleef hert , oock hadde huer milte , noot
Dit woumen al versueten, met Spaensche sirope,
Sy wert oock dickmael bespraeyt, met eenen sope,
Aspergius ghenaemt, maer twas al om niet,
VVant ghelijck den Cancker , soo lach en crope
Haer vuylicheyt nae therte , dwelck haer qualyck liet,
In stilte en in ruste , dan d'meeste verdriet
Quam haer in dleste, doen sy scheen heel verresen,
Nochtans sy haer met veel gheleerde beriet,
Maer sieckte van quaet aes, en is niet te ghenesen.

Dus den eersten Augusti ontrent acht vren ,, vroech
Inden auont, rechts metter sonnen onderganck,
Seer subyt sy doen in een groot besueren,, sloech,
Haer brack innewaerts , waer van haren asem stanck ,
Een Abstuenie , en midts dat haer de pijne dwanck
Liet sy eenen schreeuw , datmen int Stadt hoorde:
De Moffen waren verschrickt , duer alsulcken sanck
En meynden datmen hun schelms-wacht vermoorde ,
T feijt vernemende , sy haer alsoo verstoorde,
Dat sy sanderdaechs ter poorten wt trocken,
VVant hunnen troost stont op haer, met valschen accoorde,
Selden spinnen sy goet garen diet qualijck rocken.

Sy

Sy lach in dees stuyp, tot den drijentwintichsten dach,
Maer den walschen meester, die haer doen cureerde,
Om dat hijer daghelycx, meer perijckels in sach,
Trac hijer syn hant af, en hem excuseerde,
Mits dat haer vuylicheyt, niet en mineerde,
Maer meer innewaerts groeyde, soo hem was bekent,
Soo gaf hijt de Stadt aen, die hy veraduerteerde
Dat haer dickmael veel gheveysde, quamen present,
Met wien sy veel beter, dan met hem was content,
Dus wou hy van alle perickel, zijn ontsculdich,
Dat hy d'een vr cureerde, was dander ghescbent.
Die vuylste crancken, zijn alder minst verduldich.

Hier op hieltmen te Houe consultatie,
Men soudt open vliemen, dit viel ten besluyte;
Dwelck haest gheschiede, in corter spatie,
VVant het vuyl was te rijpe, het moesten uyte:
Op bey zijden vanden crop, lacht in muyte,
Met datment opvliemden, viel sy in onmachte,
De vuylicheyt schooter wt, ghelyck een spuyte,
Daer mede is sy verscheijen, d'onsalighe drachte.
Tverwonderen was groot, maer cleyn was de clachte,
Om dat sy soo menich mensch, bedoruen,, heeft.
Noch wert sy beweent, van diese salich achte,
Maer hoe kan hy goet zijn, die van duecht verstoruen,, leeft.

CON.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
Pflt 319

CONCLVSIE.

Ghelyck t'Casteel, met haest tot boosheyt ghefondert,, was,
Tot Slandts onrust, want tsoecht altijt turbatie,
Sghelycks wordet om beters wil, gheraseert,, ras
Tot vrede des Landts, lof hebbe Godts gratie.
Noyt roofnest, en dede meer schandalisatie,
Leest vry alle historien, ende Cronycken,
Men sals niet bevinden, tsy by wat natie,
Noch synder die sochten wel hondert pratycken,
Om te houwen staen, mochmense niet ghelycken
By Circes gasten, die noch haren dranck,, smaken?
Verkeerde menschen, die van de reden wycken,
VVant stercke Casteelen, dlandt meest cranck,, maken.

FINIS,

Iesai. 17.

Dit is den loon van onsen roouers, ende dat erfdeel der gheenre die ons bedoruen.

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
Pflt 319

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
Pflt 319